SAN MILLAN

Badirudi Emiliano izena dala MILLAN **eta 473an jaio zala Berceo izeneko Errioxako herrian, edo zihurrago** Torrelapaja **izenekoan, eta** Susoko San Millan Monastegian **hil zala 574an. Beraz, bizitza luzea izan eban, e?: 101 urtegaz hil zan!** Bilibioko san Felices**en ikaslea zan; bien** erlikiak **jagoten dira Yusoko San Millan Monastegian.**

Artzain baten seme lez, 20 urtera arte izan zan bera ere artzain. Mendebaldean sarritan gertatzen zana egin eban Millanek ere: bizitza latzeko (aszeta) tankerako bihozbarritzera jo eban. Eta bakartadeko bizitza egiteko aukeratu eban **Sierra de la Demanda** deritzon ekialdeko maldea. Han, hatxean bertan zulatu eban beretzako bizilekua, eta hantxe bizi izan zan heriotzara arte.

Aszeta tankerako bizikerea **Felix** izeneko ermitau bategaz hasi eban. Hiru urte egingo ebazan Felixegaz, **Haro**tik hur-hurreko **Bilibio** izeneko inguruan. Handik **Cogollanos** ingurura joan zan, eta han 40 urtez bizi izan zan bakartadean, hainbat aldare eraikiz inguru haretan.

Tarazonako **Didimo Gotzaina**k, bere herri **Berceoko** abade izendatu eban, baina eleizgizon lagunek salatuko dabe eralgitzaile lez, behartsuekaz hain esku-zabal zalako. Horregaitik aldendu zan **Aidilloko** atxuloetatik. Gerorantza **Suso Monastegia** eraikiko zan inguru haretan. Laster baten **batu jakozan** beste eleizgizon batzuk ere: Aselo, Kotonato, Geroncio, Sofronio, e. a., eta baita andrazko bat ere, Potamia izenekoa, Narbonatik etorria. Gehiagorantza joango zan talde hau.

550.ean, Atanajildo zala errege, atxulo gehiago egin ebezan, solairu bitan eginak eta Millan bizi zan lekuan oxin batek alkartzen zitula. Han hil zan, eta emon eutsoen lur, 101 urte zitula. (***San Millango "zenotafio"ak dinonez***).

1 Ko 1, 26-31

Orain entzungo doguzan berbok ez gaitue ez lotsatu ez iraindu behar. Gogotan hartu behar izango geukez, gareana eta daukaguna emona dogulako dana, dohai hutsa dogu. Esker onez erabiltera egiten jaku dei.

Munduak baliobakotzat dauana aukeratu dau Jainkoak.

San Paulo Apostoluak Korintoarrei egindako lehenengo epistolatik (1 Ko 1, 26-31)

Senideok: Begira zeintzuk zarien Jainkoak deituak; zuen artean ez dira asko munduak jakituntzat hartzen dituanetakoak, ezta ahaltsu nahiz handikietakoak be. Bestetara, munduak zorotzat dauana aukeratu dau Jainkoak, jakitunak lotsarazoteko, eta munduak makaltzat dauana, indartsuak lotsarazoteko; munduak baliobakotzat eta mespretxagarritzat dauana aukeratu dau Jainkoak, munduaren begietan ezer ez dana, zeozer dirala uste dabenak ezerezteko; holan, ez dau inork Jainkoaren aurrean harrotzerik.

Berari zor deutsazue izatea Kristo Jesusengan, hau egin daueta Jainkoak guretzat jakituria, honen bidez askatu gaitu, salbatu eta santu egin.

Holan betetzen da Liburu Santuak dinoana: «Harrotu nahi dauana, harrotu bedi Jaunagan».

Jaunak esana.

ERANTZUN SALMOA

Sal 34 [33], 2-3. 4-5. 6-7. 8-9. 10-11 (R/. 2a; edota 9a)

R/. Bedeinkatuko dot aldi oro Jauna.

Bedeinkatuko dot aldi oro Jauna,
nire ahoan beti haren gorespena.
Harro nago Jaunagaz,
entzun begie apalek eta poztu beitez. R/.

Handietsi nigaz batera Jauna,
goratu dagigun alkarregaz haren izena.

Jaunagana jo neban, eta harek erantzun,
bildur guztietatik ninduan libratu. R/.

Begiratzen deutsoenak distiratsu egongo dira,
ez jake aurpegia lotsaz gorrituko.
Dohakabeak dei egin eban, eta Jaunak entzun,
eta estualdi guztietatik eban salbatu. R/.

Mt 13, 44-46

Sinismena gauza handitzat, zaindu beharrekotzat eta dohaitzat daukagu, eta halan eskertzen eta zaintzen dogu? Orduan bai bizi izango geukela pozez eta partekatuko geukela…

JAINKO HERRIAREN OTOITZA

† Gizabiderik ederrena aurkezten deuskun Jainko Aitari, geure askatasun ta beharrizanetik zuzendu deioguzan eskaririk gartsuenak, S. Millan ermitauaren egun honetan:

—Eleiza Amaren alde: behartsuenen eta baztertuen ondoan egoteko bere bokazinoa eskuzabaltasunaz eta askatasunaz bete ahal izan daian, eskatzen deutsugu, Jauna.

—Gerratean, gorrotopean eta ezbeharretan dagozan nazino, herrialde eta gizaki guztien alde: alkartasun-aldarri izan daitezan, eta ingurukoen eta urrunekoen bihotzak samurtu daiezan, eskatzen deutsugu, Jauna.

—Gure herrietan euren sinismena apaltasunean eta poztasunean bizi daben zahar, heldu, nagusi eta gazteen alde: lotsatu ez daitezan, adorea hartu baino, eta euren itxaropenera erakar daiezan euren ingurukoak, eskatzen deutsugu, Jauna.

—Hemen alkartu garan guztion alde: San Millan ermitauaren garraz landu daiguzan sinismeneko heldutasuna, gure arteko alkartasuna eta behartsuenganako bihozberatasuna, eskatzen deutsugu, Jauna.

† Jainko Aita, gizakion poztasuna eta jauntasuna besterik nahi ez dozuna: onartu gure eskariok, eta egizu, San Millan ermitauaren antzera, zure hitzaren bideak urratu daiguzala. Jesukristo gure Jaunaren bitartez.

—Amen.

Abestia

Zabal bihotzok errukirako,

sendo bihotzok borrokarako.

—Gizon-emakume barri, kondairaren eragile
gizatasun barriaren oinarri eta egile.
Gizon-emakume barri arriskuen onartzaile,
fede-bizitzan ausarta, zailtasunetan garaile.

—Gizon-emakume barri, esperantzaren gudari,
zuzenaren gose-egarri, egi bidean bidari.
Gizon-emakume barri, ez kate ta ez lokarri,
askatasunaren jabe eta askatasun-azkarri.
—Gizon-emakume barri, mugaz-gaindiko maitale,
alkar artean oretuz arraza eta lurralde.
Gizon-emakume barri, pobreen artean pobre,
hauekin alkarbanatuz etxeko ogi ta aterpe.

POBREEN EGUNA /23

Pobrezi klase asko
dago inguruan
errez dog*u i*kusiko
bistaz aritzean.
(Erronka behin betiko
kristau alkartean
Jesusen irudiko
gu izatekotan).bis.

Pobreen arpegiak
kopeta tristea
egoera larriak
sortzen nahigabea.

Ezin emon lepoa
ahul behartsuari
horrek ere Jainkoa
dauka defentsari.
(Justiz*i e*ten bakoa
beti izan bedi
non gogo han zangoa
entzunez pobr*ea*ri). bis.

Pobrearen begiak
begitu ditugu
askoren gabeziak
gu salatzen gaitu.

(Gure afan guztiak
lanean jartzera
deitzen dausku premiak
aurten be atzera). bis.

(Apurturik hesiak
alkar besarkatu
bardintasun ametsak
guk egi bihurtu). bis.